

Białystok, dnia 5 listopada 2012 r.

DIS-V.7222.1.20.2012

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 181 ust. 1 pkt 1, art. 183 ust. 1, art. 201 ust. 1, art. 211 oraz art. 378 ust. 2a pkt 1 *ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 ze zm.) oraz art. 155 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku Elektrociepłowni Białystok S.A., ul. Gen. Andersa 3, 15-124 Białystok,

u c h y ł a m

za zgodą strony decyzję Marszałka Województwa Podlaskiego z dnia 8 grudnia 2011 r. (DIS-V.7222.1.21.2011) zmieniającą decyzję Wojewody Podlaskiego z dnia 30 czerwca 2006 r. (znak: ŚR.I.RM.66141/9/05/06) – pozwolenie zintegrowane na eksploatację instalacji energetycznego spalania paliw o mocy nominalnej ponad 50 MW_t wraz z urządzeniami pomocniczymi;

z m i e n i a m

za zgodą strony decyzję Wojewody Podlaskiego z dnia 30 czerwca 2006 r. (znak: ŚR.I.RM.66141/9/05/06) – pozwolenie zintegrowane na eksploatację instalacji energetycznego spalania paliw o mocy nominalnej ponad 50 MW_t wraz z urządzeniami pomocniczymi zlokalizowanej przy ul. Gen. Andersa 3 w Białymstoku w następujący sposób:

I. Rozdział I otrzymuje brzmienie:

I. Rodzaj i parametry instalacji.

1. Rodzaj prowadzonej działalności.

Przedmiotem działalności Elektrociepłowni Białystok S.A. jest produkcja energii cieplnej dla odbiorców komunalnych i przemysłowych Białegostoku oraz produkcja energii elektrycznej, która jest wprowadzana do Krajowego Systemu Elektroenergetycznego oraz sprzedawana odbiorcom końcowym.

Energia cieplna dostarczana jest do odbiorców w postaci gorącej wody dla potrzeb centralnego ogrzewania oraz pary technologicznej dla przemysłu.

2. Charakterystyka ogólna instalacji i stosowanych technologii.

2.1. Opis kotłowni

W kotłowni są zainstalowane kotły: wodny WP-70 Nr 4, parowe OFB-105 Nr 5, OP-140 Nr 6 po konwersji na biomasę oraz OP-230 Nr 7 i Nr 8.

Kotły parowe pracują w układzie blokowym K5 i K6 z turbozespołem TZ1, kocioł K7 z turbozespołem TZ2 i kocioł K8 z turbozespołem TZ3. Turbozespół kondensacyjny V63 (TZ4) zasilany jest z kolektora pary technologicznej. Podstawową pracą kotłowni jest praca kotłów parowych. Kocioł wodny pracuje tylko przy szczytowym zapotrzebowaniu na ciepło. W przypadku wyłączenia turbozespołu możliwa jest praca kotła na wymienniki OXR1 lub OXR2.

Kotły parowe

Kotły parowe są podstawowymi źródłami energii cieplnej i pary. Elektrociepłownia wyposażona jest w cztery kotły parowe: OFB–105 Nr 5, OP–140 Nr 6 po konwersji na biomasę oraz dwa kotły OP–230 Nr 7 i Nr 8. Łączna moc znamionowa kotłów parowych wynosi 480 MW. Łączna moc cieplna zainstalowana („moc w paliwie”) wynosi 544,2 MW_t.

Podstawowe dane techniczne kotła OFB–105 Nr 5:

Parametr	jednostka	paliwo
		biomasa
Nominalna wydajność cieplna	MW	75,0
Moc cieplna brutto	MW _t	86,7
Sprawność	%	86,5
Wydajność pary	Mg/h	105,0
Zużycie opału maksymalnie	kg/h	29 000
Nadmiar powietrza rzecz.	-	1,4
Temperatura spalin	K	396
Objętość spalin wilgotnych	m _u ³ /h	181 906
	m ³ /h	263 864
Prędkość spalin	m/s	13,81
Objętość spalin suchych przy zawartości 6% tlenu	m _u ³ /h	155 942

Podstawowe dane techniczne kotła OP-140 Nr 6 po konwersji na biomasę:

Parametr	jednostka	paliwo
		biomasa
Nominalna wydajność cieplna	MW	75,30
Moc cieplna brutto	MW _t	86,7
Sprawność	%	86,5
Wydajność pary	Mg/h	105,0
Zużycie opału maksymalnie	kg/h	29 000
Nadmiar powietrza rzecz.	—	1,4
Temperatura spalin	K	396
Objętość spalin wilgotnych	m _u ³ /h	181 906
	m ³ /h	236 864
Prędkość spalin	m/s	13,81
Objętość spalin suchych przy zawartości 6% tlenu	m _u ³ /h	155 942

Podstawowe dane techniczne kotłów OP–230 Nr 7 i Nr 8:

Parametr	jednostka	paliwo
		węgiel kamienny
Trwała maksymalna wydajność cieplna	Mg/h	230
	MW	165,0
Trwała maksymalna wydajność cieplna doprowadzona w paliwie	MW _t	185,4
Temperatura wody zasilającej	°C	158
Temperatura pary	°C	535
Sprawność kotła	%	89
Temperatura powietrza podgrzanego	°C	350
Temperatura spalin na wylocie z kotła	°C	do 140
Rok produkcji kotła OP–230 Nr 7	-	1981
Rok produkcji kotła OP–230 Nr 8	-	1991

Kocioł wodny

Kocioł wodny służy do podgrzewania wody w sieci miejskiej. Wykorzystywany jest głównie jako szczytowe źródło ciepła w sezonie zimowym. Moc znamionowa kotła wynosi 81,5 MW, zaś moc cieplna zainstalowana („moc w paliwie”) wynosi 97,0 MW_t.

Podstawowe dane techniczne kotła WP-70 Nr 4:

Parametr	jednostka	paliwo
		węgiel kamienny
Trwała maksymalna wydajność cieplna	MW	81,5
Trwała maksymalna wydajność cieplna doprowadzona w paliwie	MW _t	97,0
Całkowita powierzchnia ogrzewalna	m ²	2 090
Objętość komory paleniskowej	m ³	356
Temperatura wody zasilającej przy pracy podstawowej	°C	70
Temperatura wody wylotowej przy pracy podstawowej	°C	95 – 155
Sprawność kotła	%	84
Temperatura powietrza podgrzanego	°C	260
Temperatura spalin na wylocie z kotła	°C	do 140
Rok produkcji	-	1974

Urządzenia ochronne

Palniki niskoemisyjne do redukcji tlenków azotu:

- OP-230 (kocioł Nr 7) – typ wirowy z wewnętrzną separacją pyłu, naścienne, 8 szt., o mocy cieplnej po 30 MW_t,
- OP-230 (kocioł Nr 8) – typ wirowy, naścienne, 4 szt., typ strumieniowy 2 szt., o mocy cieplnej po 30 MW_t.

Kocioł WP-70 Nr 4 nie jest wyposażony w instalację zmniejszającą emisję tlenków azotu.

Instalacje odpylania

Elektrofiltry redukujące zanieczyszczenia pyłowe o skuteczności odpylania ok. 97% – 99%.

Typ kotła i numer w ECB		Typ elektrofiltra	skuteczność odpylania [%]
WP-70	K4	HE2x16-2x250/3x3.64x10,6/325	97,32
OFB-105	K5	FTA 3x37,5M-120-090-A2-U1-E121-C163	99,73
OP-140	K6	HKE 2x15(30) -1250/3x4,5x10,6/390	99,81
OP-230	K7	HK 30+1400-3x4,5x12,6-400	99,13
OP-230	K8	HE 2x24-2x400/3x4x9,6/300	99,33

Instalacja redukcji NO_x

Kotły OFB-105 Nr 5 i OP-140 NR 6 po konwersji na biomasę Nr 6 wyposażone są w instalację do redukcji NO_x (selektywna niekatalityczna metoda redukcji NO_x-SNCR).

2.2. Turbiny

Na terenie elektrociepłowni zainstalowane są 4 turbozespoły.

Podstawowe dane techniczne turbozespołów:

Lp.	Typ	Rok budowy	Moc [MW]	Parametry pary	
				Ciśnienie [MPa]	Temperatura [°C]
1.	13UP65	1978	65	12,7	535
2.	13UP55	1981	55	12,7	535
3.	13UP55	1991	55	12,7	535
4.	V63	2003	23,5	0,9 – 1,2	230 – 260

2.3. Nawęglanie

Węgiel do zakładu dostarczany jest poprzez własną bocznice kolejową. Obsługa torów bocznicowych odbywa się poprzez lokomotywy spalinowe. Długość toru wyciągowego umożliwia podstawienie jednorazowo do 25 wagonów. Na bocznicę Elektrociepłowni prowadzony jest rozładunek węgla, środków chemicznych dla zmiękczalni, urządzeń, konstrukcji oraz innych materiałów.

Prace manewrowe wykonywane są wg *Regulaminu pracy transportu kolejowego na bocznicę Elektrociepłowni Białystok S.A.*

Węgiel z wagonów podaje się przez wywrotnicę lub wyładowarkę i ciąg przenośników taśmowych z przesypami do zasobników przykotłowych (bunkrów) lub poprzez przenośniki taśmowe i zwałowarkę na plac węglowy.

Pojemność placu wynosi – 120 000 ton.

Dane techniczne podstawowych urządzeń układu podawania węgla:

Urządzenia rozładowcze:

- zwałowarka obrotowa o wydajności 1 250 m³/h – szt. 1
- wywrotnica wagonów o wydajności 900 t/h – szt. 1
- układ taśmociągów.

Rozmrażalnia wagonów:

- długość sekcji grzejnej – 126,5 m
- łączna moc zainstalowana – 6300 kW
- przepustowość rozmrażalni – 8 wagonów typu 401 W, tj. 480 ton.

2.4. Instalacja gospodarki biomasą

Biomasa do zakładu dostarczana jest za pomocą transportu samochodowego w stanie naturalnym bądź przetworzonym, jako: zrębki, pelety, granulaty, brykiety, wiązki, zrębki drzewne, kłody/kłocze, drewno lite, kory, siewki słomy, ziarna lub nasiona, łupiny.

Rodzaje spalanej biomasy:

- a) biomasa pochodzenia drzewnego (pochodząca z produkcji leśnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty):
  - biomasa drzewna z pozostałości po wyрубie i pielęgnacji lasów, drewna mało i średniowymiarowego, karpiny,
  - pozostałości z przemysłu drzewnego: wióry, trociny, ścinki, drewno i inne,
  - kora, korek,
  - biomasa w postaci drewna litego,
  - pelety lub brykiety wytworzone z mieszaniny biomasy pochodzenia drzewnego,
- b) biomasa z pozostałości z produkcji rolnej i utrzymania terenów wzdłuż szlaków komunikacyjnych:
  - pozostałości z przemysłu młynarskiego (otręby itp.),
  - pozostałości z przetwórstwa przemysłu rolno – spożywczego (wysłodki, pozostałości z kokosów, wycierka ziemniaczana, wytloki np. z rzepaku, łuska z gryki, wysłodki z buraka cukrowego, łuska słonecznika),
  - pozostałości z produkcji rolniczej (słoma itp.),
  - pozostałości roślinne z upraw hydroponicznych,
  - biomasa pozyskana z nieużytków rolnych (trzcina, trawa itp.),

- biomasa pochodząca z usuwania drzew i zakrzaczeń z terenów pasów drogowych, z terenów przyległych do torowisk kolejowych oraz parków,
- c) biomasa z upraw energetycznych:
- zboża (owies, pszenżyto itp.),
  - biomasa pochodząca z upraw roślin paszowych (kukurydza itp.),
  - biomasa z upraw wierzby energetycznej oraz innych roślin energetycznych (róża bezkolcowa, miscantus, malwa pensylwańska itp.),
  - biomasa drzewna z plantacji i przycinek pielęgnacyjnych (sadów itp.),
  - biomasa drzewna pochodzenia „poza leśnego”,
  - biomasa pozyskana z nieużytków rolnych (trzcina, trawa),
- d) biomasa odpadowa – odpady:
- roślinne z rolnictwa i leśnictwa,
  - roślinne z przemysłu przetwórstwa spożywczego, jeżeli odzyskuje się wytwarzaną energię cieplną,
  - korka,
  - drewna, z wyjątkiem drewna zanieczyszczonego impregnatami i powłokami ochronnymi, które mogą zawierać związki chlorowcoorganiczne lub metale ciężkie, w skład których wchodzi w szczególności odpady drewna pochodzącego z budowy, remontów i demontażu obiektów budowlanych oraz infrastruktury drogowej.

Instalacja gospodarki biomasą obejmuje układy techniczne i infrastrukturę przestrzenną do przygotowania i podawania paliwa do kotłów oraz magazynowania biomasy. Instalacja gospodarki biomasą składa się z następujących elementów:

- stanowiska poboru próbek i laboratorium,
- placu składowego biomasy wraz z placem manewrowym dla pojazdów dostawców biomasy przetworzonej o granulacji 0-63 mm oraz drewna litego, powierzchnia placu 15 500 m²,
- stacji przyjęcia gotowych zrębków i ich produkcji (układ zrębkowania),
- stacji separacji zrębków,
- magazynu pośredniego zrębków drzewnych o pojemności 15 000 m³,
- taśmociągu i przenośników, wygarniaczy,
- dwa silosy o pojemności 1000 m³ każdy (jeden na pelety, jeden na zboże),
- zbiornika magazynowego o pojemności 2000 m³ (zrębki wierzby i topoli),
- zasobników przykotłowych kotła K5 o pojemności 100 m³ i kotła K6 o pojemności 150 m³,
- wagi taśmowej zlokalizowanej na głównym układzie podającym biomasę do kotłów (mierząca całkowitą masę biomasy do kotłów),
- trzech wag taśmowych zlokalizowanych za każdym zbiornikiem magazynowym,
- układ odpopielania,
- dróg dojazdowych.

Gotowe zrębki bezpośrednio z transportu lub z układu zrębkowania, po separacji zanieczyszczeń i frakcji ponadwymiarowych, trafiają do magazynu biomasy (silosy – 2 szt.

o pojemności 4 750 m³ każdy). Służy on do krótkookresowego (maksymalnie 5 dni) magazynowania gotowych zrębków.

Zrębki drzewne rozładowywane są do dołów rozładowczych. Agrobiomasa przeładowywana jest do magazynów biomasy agro. Wszystkie magazyny są połączone systemem zamkniętych przenośników (aby uniemożliwić rozprzestrzenianie się pyłów do środowiska) ze zbiornikiem przykotłowym K6 oraz zbiornikiem przykotłowym K5. Zasilanie kotłów K5 i K6 może odbywać się jednocześnie.

2.5. Odzużanie i odpopielanie kotłów

Odprowadzanie odpadów paleniskowych w Elektrociepłowni Białystok S.A. odbywa się dwoma niezależnymi układami:

- odzużanie kotłów – instalacją hydrauliczną,
- odpopielanie – instalacją pneumatyczną.

Żużel spod kotłów K4, K7 i K8 przesyłany jest transportem hydraulicznym na przejściowe składowisko odpadów przy pomocy dwóch pompowni:

- pompowni bagrowej,
- pompowni wody powrotnej oraz pompowni wody spłucznej w sezonie letnim lub awaryjnie.

Dodatkowo w ramach instalacji funkcjonuje osadnik żużla wraz z pompownią wody spłucznej, istniejące w ramach „starego układu odzużania” zlikwidowanego kotła K3.

Pojemność dwóch kwater przejściowych składowiska odpadów wynosi ok. 30 000 m³. Instalacja odzużania pracuje w obiegu zamkniętym. Wywóz żużla z przejściowego składowiska odpadów odbywa się samochodami po odstawieniu i osuszeniu danej kwatery.

Popiół denný z kotłów K5 i K6 odprowadzany jest do zasobników żużla paleniskowego (kontener o poj. 7 m³ dla każdego kotła).

Popiół z lejów elektrofiltrów kotła K4 jest odprowadzany pneumatycznie poprzez stację wysyłkową, natomiast z kotłów K5, K7 i K8 pneumatycznie poprzez instalację „Depac”, do dwuczęściowego zbiornika retencyjnego popiołu o pojemnościach odpowiednio 400 m³ i 930 m³, skąd podajnikami ślimakowymi ładowany jest na samochody i wywożony na docelowe składowisko w Sowlanach.

Popiół ze spalania biomasy z lejów elektrofiltrów kotła K5 i K6 poprzez instalację „Depac” odprowadzany jest do zbiornika retencyjnego popiołu ze spalania biomasy, skąd jest ładowany na samochody i wywożony. W przypadku braku odbioru popiołu z biomasy ze zbiornika, popiół jest czasowo magazynowany w kwaterze przejściowego składowiska odpadów.

Aby umożliwić transport popiołu lotnego ze spalania biomasy do zbiornika retencyjnego na rurociągu tłocznym zainstalowano trójnik z armaturą odcinającą umożliwiającą zdalne przełączanie instalacji podawania popiołu do istniejącego lub nowego zbiornika retencyjnego. Zbiornik retencyjny popiołu lotnego ze spalania biomasy o pojemności użytkowej 370 m³ usytuowany jest w sąsiedztwie istniejącego zbiornika retencyjnego popiołu.

Do celów odpopielania i do potrzeb innych obiektów Elektrociepłowni powietrze jest dostarczane ze sprężarkowni, w której są zainstalowane 2 szt. sprężarek o wydajności $Q = 43,2 \text{ Nm}^3/\text{min}$ każda. Żużel z przejściowego składowiska jest prawie w całości zagospodarowywany. Na składowisko w Sowlanach trafiają tylko niewielkie ilości żużla. Popiół także jest prawie w całości zagospodarowywany. Składowisko w Sowlanach traktowane jest jako rezerwowe miejsce składowania popiołu, głównie w okresie zimowym.

2.6. Gospodarka olejem rozpałkowym

Gospodarka olejem rozpałkowym jest dostosowana do rozpalania kotłów olejem opałowym lub napędowym gat. II. Olej dostarczany jest cysternami kolejowymi do 2 zbiorników o pojemności 100 m³ oleju każdy.

Rozładunek oleju odbywa się na stanowisku rozładunkowym z możliwością obsługi cystern samochodowych i wagonowych (doprowadzony jest tor z bocznicą własnej Elektrociepłowni), z pełnym zabezpieczeniem środowiska gruntowo-wodnego, dzięki wykonanym ławom oraz zbiornikom przechwytyjącym.

2.7. Układ elektryczny

Rozdzielnia 110 kV

Rozdzielnia 110 kV jest rozdzielnią o równoległym układzie odłączników szynowych tzw. układ grzebieniowy. Przewody na terenie rozdzielni prowadzone są w trzech poziomach. Najwyższy poziom stanowi połączenie odłączników szynowych z wyłącznikami, poziom drugi stanowią przewody szyn zbiorczych, a poziom trzeci połączenia aparatów wysokiego napięcia. Poszczególne bieguny obrotowych odłączników szynowych są ustawione względem siebie równolegle. W jednej podziałce rozdzielni mieści się jedno pole. W skład rozdzielni wchodzi 16 pól.

Rozdzielnia 110 kV pracuje w układzie pierścienia miejskiego i zasilana jest z:

1. linii napowietrznych: – GPZ1 na I układ szyn
– RPZ9 na II układ szyn
– Michałowo na II układ szyn
2. generatorów: nr 1 poprzez transf. TB1 na I układ szyn
nr 2 poprzez transf. TB2 na II układ szyn
nr 3 poprzez transf. TB3 na I układ szyn
nr 4 poprzez transf. 4BAT10 na I układ szyn

Odbiory i linie przyłączone do rozdzielni 110 kV podzielono na dwa układy szyn I i II (sekcje II A i II B połączone są odłącznikiem sekcyjnym). Układ I z układem II połączono wyłącznikiem sprzęgła. Z rozdzielni 110 kV zasilą się:

- potrzeby ogólne Elektrociepłowni (transformatory TR1, TR2, TR3)
- rozdzielnię 15 kV (transformatory T 1 i T 2 110/15 kV)
- linie: Michałowo, Wasilków.

Układ I		Układ II B	
Nr pola	Odbiór	Nr pola	Odbiór
1	T 1	9	TB 2
2	GPZ 1	10	Michałowo
3	TR 1	11	TR 2
5	TB 1	12	RPZ 9
8	Wasilków	13	T 2
14	TB 3	15	TB4
		16	TR3

Układ rozdzielni 6 kV

Na potrzeby własne wykorzystywane są:

1) rozd. 110 kV poprzez transformator 110/ 6 kV

– TR1 zasila rozd. RO1A i RO1B (potrzeby ogólne + kotły nr 3 i 4) + rozd. 15 kV sekcja I

– TR3 zasila rozd. RO3A i RO3B (potrzeby ogólne) + rozd. 15 kV sekcja II

– TR2 zasila rozd. RR przeznaczoną do rez. zasilania rozd. 6 kV

2) transformatory odczepowe TZ:

– TZ1 zasila rozd. R1A i R1B dla potrzeb I bloku

– TZ2 zasila rozd. R2A i R2B dla potrzeb II bloku

– TZ3 zasila rozd. R3A i R3B dla potrzeb III bloku

– TZ4 zasila rozd. 4BJA i 4BJB dla potrzeb IV bloku

3) linie kablowe z rozd. 6 kV:

– rozd. RO3A zasila rozd. PR1A (pompowania wody powrotnej),

– rozd. RO1A zasila rozd. PR1B (pompowania wody powrotnej).

Podstawowe dane techniczne

a) Generatory:

Generator	Nr 1	Nr 2	Nr 3	Nr 4
Typ	GTH-63/05	GTH-63/02	GTH-70	81 H 592782/2
Moz znamionowa pozorna	68,75 MVA	68,75 MVA	87,5 MVA	27650 kVA
Moc znamionowa czynna	55 MW	55 MW	70 MW	23503 kW
Współczynnik mocy	0,8	0,8	0,8	0,85
Napięcie znamionowe	10,5 KV $\pm$ 5%	10,5 KV $\pm$ 5%	10,5 KV $\pm$ 5%	10,5 KV $\pm$ 5%
Prąd znamionowy	3780 A	3780 A	4811 A	1520 A
Prąd wirnika	1670 A	1560 A	1981 A	* 252 – 569 A
Częstotliwość	50Hz	50 Hz	50 Hz	50 Hz
Obroty znamionowe	3000 obr/min	3000 obr/min	3000 obr/min	3000 obr/min
Chłodzenie	Wodorowe	Wodorowe	Wodorowe	Powietrzne
Max. ciśnienie wodoru	0,2 MPa	0,2 MPa	0,2 MPa	-
Temperatura wodoru	40 °C	40 °C	40 °C	-

b) Transformatory blokowe:

Transformator blokowy	TB 1	TB 2	TB3	TB4 (4BAT10)
Typ	TORc 80000/121	TD 68000/110	TD 68000/110	TOb 28 000 /121
Moc znamionowa	80 MVA	68 MVA	68 MVA	28000 kW
Prąd znam. górnego nap.	382 A	309 A 324 A 341 A	309 A 324 A 341 A	134 A
Prąd znam. dolny	4399 A	3739 A	3739 A	1540 A
Napięcie znam. dolne	10,5 kV	10,5 kV	10,5 kV	10,5 kV
Napięcie znam. górne	121 kV	121 kV	121 kV	121 kV
Chłodzenie	OF-AF Olejowe wymuszone	Olejowe naturalne	Olejowe naturalne	ONAN

c) Transformatory potrzeb własnych:

Dane	Transformator TR1	Transformator TR2	Transformator TR3
Typ	TORb 16000/110	TORb 16000/110	TORb 16000/110
Moc	16/10/10 MVA	16 MVA	16/10/10 MVA
Napięcie	115/16,5/6,6 kV	115/6,3 kV	115/16,5/6,6 kV
Prąd	80,3/350/875 A	73-80,3-89,3/1466 A	80,3/350/875 A
Napięcie zwarcia	GN-DN 19,2 % GN-SN 11,5 % SN-DN 5,84 %	10,67 %	GN-DN 19,2 % GN-SN 11,5 % SN-DN 5,84 %
Chłodzenie	ON - ON	ON - ON	ON - ON

Transformator zaczepowy	TZ 1	TZ 2	TZ 3	TZ4 (4BFT10)
Typ	TORb 10000/10	TAORa 8000/10	TWORC 10000/10	TZE 1600/10
Moc znamionowa	10 MVA	8 MVA	10 MVA	1,6 MVA
Prąd znam. górn. nap.	495-550-618	396-441-498	495-550-618	88 A
Prąd znam. dolny	917 A	733 A	917 A	2309 A
Napięcie znam. górne	10,5 kV	10,5 kV	10,5 kV	400 V
Napięcie znam. dolne	6,3 kV	6,3 kV	6,3 kV	6,3 kV
Chłodzenie	olej. naturalne	olej. naturalne	olej. naturalne	AN

Wszystkie transformatory wyposażone zostały w misy olejowe, na wypadek awarii.

d) Rozdzielnie prądu stałego potrzeb własnych

Układ zasilania stanowią akumulatory i prostowniki w układzie buforowym:

- bateria akumulatorów nr 2 – zasilanie części potrzeb duobloku,
- bateria akumulatorów nr 3 – zasilanie części potrzeb bloku nr 2,
- bateria akumulatorów nr 4 – zasilanie części potrzeb bloku nr 3,
- bateria akumulatorów nr 5 – zasilanie części potrzeb ogólnych,
- bateria akumulatorów dla potrzeb rozd. 110 kV.

2.8. Akumulator ciepła

Układ akumulacji ciepła jest drugim, obok turbiny TZ4, elementem infrastruktury produkcyjnej Elektrociepłowni Białystok S.A. pozwalającym na częściowe uniezależnienie wytwarzania energii elektrycznej w blokach z turbinami przeciwprężnymi od chwilowego zapotrzebowania na ciepło. Akumulator ciepła pozwala na uzyskanie okresowego zmniejszenia zależności produkcji energii elektrycznej i ciepła przy utrzymaniu na wysokim poziomie sprawności skojarzonego wytwarzania obu mediów.

Układ akumulacji ciepła jest włączony w istniejący układ ciepłowniczy w miejsce chłodni wentylatorowej suchej. Akumulator ciepła to stalowy, izolowany, bezciśnieniowy zbiornik o pojemności 12 000 m³, przeznaczony do magazynowania wody sieciowej o temperaturze do 100 °C. W jego wnętrzu zabudowany jest osprzęt do rozptyłu wody zimnej i gorącej.

Wymiary zbiornika:

- średnica osiowa, wewnętrzna płaszczka zbiornika   Ø 21,00 m,
- wysokość części cylindrycznej (czynnej)   H = 37,00 m,
- promień kopuły dachu (sfery)   R = 31,50 m,

Dla zapewnienia przepływu czynnika w akumulatorze ciepła niezbędna jest zabudowa pomp wody obiegowej w oddzielnym budynku. Podstawowe parametry pomp układu akumulacji ciepła przedstawiają się następująco:

parametr	jednostka	pompy "gorące" układu akumulacji ciepła (PGA)	pompy "zimne" układu akumulacji ciepła (PGA)	pompa mieszająca układu akumulacji ciepła (PMA)
wydajność nominalna	m ³ /h	1000	1000	250
wysokość podnoszenia dla wydajności nominalnej	m słupa wody	65	25	65
ciśnienie na dopływie	MPa	0,4	0,2	0,4
temperatura max	°C	100	60	130
sposób regulacji wydajności		falownik	falownik	-
ilość agregatów	szt.	2	2	1

Dla zabezpieczenia na wypadek zaistnienia sytuacji awaryjnej wymagającej zrzutu obciążenia ciepłowniczego przewidziano płytowy wymiennik ciepła o mocy wymiany ciepła 30 MW (2 szt.).

3. Parametry produkcyjne instalacji.

Moc osiągalna cieplna elektrociepłowni – 446,5 MWt.

Moc osiągalna elektryczna – 156,6 MW.

4. Zużycie surowców, materiałów, paliw i energii.

4.1. Paliwa

Zakładane zużycie węgla kamiennego wynosi 310 000 Mg/rok.

Zakładane zużycie biomasy wynosi 590 000 Mg/rok.

Zakładane zużycie oleju opałowego 800 Mg/rok.

4.2. Energia

Całkowite zużycie energii elektrycznej na potrzeby produkcji energii elektrycznej i cieplnej przez Elektrociepłownię Białystok S.A. wynosi ok. 15% energii wytwarzanej.

4.3. Woda

Zapotrzebowanie na wodę do celów technologicznych szacuje się na max. 1000 tys. m³/rok, w tym:

- na cele związane z uzupełnieniem sieci cieplnej i na produkcję pary cieplnej max. 440 tys. m³/rok.
- na cele produkcji energii elektrycznej na turbinie TZ4 max. 560 tys. m³/rok.

II. Rozdział II otrzymuje brzmienie:

II. Sposoby osiągania wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości.

Wysoki stopień ochrony środowiska jako całości osiągany jest w szczególności poprzez:

1. Spalanie paliw o niskiej zawartości siarki, obniżenie temperatury spalania i obniżenie ilości tlenu w strefie spalania.
2. Zastosowanie instalacji redukcji NO_x dla kotłów K5 i K6.
3. Zastosowanie palników niskoemisyjnych.
4. Zastosowanie urządzeń do odpylania spalin.
5. Stosowanie zamkniętych obiegów wody.
6. Zastosowanie ekranów akustycznych w celu zmniejszenia emisji hałasu z chłodni wentylatorowej mokrej.
7. Okresowe przeglądy zbiorników gospodarki wodno-ściekowej (studni, zbiorników, osadników, odстойników, piaskowników, przepompowni, neutralizatorów itp.).
8. Okresowe przeglądy stanu technicznego sieci kanalizacji sanitarnej, przemysłowej i deszczowej, kontrola i czyszczenie studzienek kanalizacyjnych i komór.

9. Przegląd stanu podłoża placów magazynowych węgla.
10. Kontrola szczelności kwater magazynowych odpadów paleniskowych, rurociągów popiołu i pulpy oraz rurociągów wody powrotnej z hydroodpopielania.
11. Regularne kontrolowanie stanu technicznego i izolacji zbiorników olejowych, zbiorników na chemikalia oraz rurociągów przesyłowych.
12. Sprawdzanie stanu technicznego mis pod zbiornikami i transformatorami.
13. Utrzymywanie czystości terenu zakładu, stosowanie zabezpieczeń przed pyleniem szczególnie w rejonie miejsc magazynowych oraz ciągów transportowych.
14. Magazynowanie odpadów niebezpiecznych w odpowiednich pojemnikach, w miejscach utwardzonych, zabezpieczonych przed wpływem czynników atmosferycznych.
15. Zastosowanie układu akumulacji ciepła, dzięki któremu możliwe jest podniesienie sprawności konwersji energii chemicznej paliwa na ciepło i energię elektryczną, co skutkuje obniżeniem zużycia paliwa i zmniejszeniem uciążliwości elektrociepłowni dla środowiska.

III. Rozdział III otrzymuje brzmienie:

III. Gospodarka wodna.

Woda na cele technologiczne instalacji pobierana jest z własnych ujęć głębinowych oraz z wodociągu miejskiego. Woda z sieci wodociągowej oraz z ujęć własnych doprowadzana jest do dwóch krytych zbiorników żelbetowych o pojemności 2000 m³ i 3000 m³. Do zbiornika większego doprowadzana jest woda z sieci miejskiej, a do mniejszego – z sieci miejskiej i z własnych ujęć podziemnych. Ze zbiornika o pojemności 3000 m³ woda kierowana jest do hydroforni obsługującej sieć wody pitnej i p.poż. Ze zbiornika 2000 m³ woda kierowana jest do przepompowni technologicznej, przy czym w sytuacjach awaryjnych przewidziano możliwość korzystania z obu zbiorników. Ujęcie własne składa się z czterech studni: SW–3, SW–4, SW–5 i SW–6.

W Elektrociepłowni Białystok S.A. występują następujące obiegi wodne:

1. wody pitnej i p.poż., przeznaczonej do celów socjalno-gospodarczych, spełniającej wymogi stawiane wodzie przeznaczonej do spożycia,
2. wody chłodzącej, krążącej w obiegu zamkniętym, częściowo zdemineralizowanej, używanej do chłodzenia urządzeń technologicznych, tj. chłodni ruchowej, chłodnic oleju smarowego, sprężarek powietrznych (po schłodzeniu w chłodni kominowej ponownie używanej do celów chłodniczych),
3. wody chłodzącej częściowo zdekarbonizowanej, używanej do chłodzenia chłodni turbozespołu TZ4,
4. wody uzupełniającej kotły parowe, zdemineralizowanej,
5. wody uzupełniającej straty w sieci cieplnej, zdemineralizowanej,
6. wody do gaszenia żużla i jego hydrotransportu, krążącej w obiegu zamkniętym, uzupełnianej wodą ze studni drenażowych, ściekami przemysłowo – deszczowymi lub wodą z obiegu wody p.poż.

Parametry studni:

1. Studnia SW–3 (awaryjna):

współrzędne geograficzne dł.: 23°09'58" E, szer.: 53°09'01" N
 głębokość 19,5 m
 wydajność eksploatacyjna $Q_e = 60 \text{ m}^3/\text{h}$
 depresja $s = 4,5 \text{ m}$

2. Studnia SW-4 (źródło podstawowe):
współrzędne geograficzne dł: 23°10'05" E , szer.: 53°08'52" N
głębokość 120 m
wydajność eksploatacyjna $Q_e = 82 \text{ m}^3/\text{h}$
depresja $s = 12,7 \text{ m}$
3. Studnia SW-5 (źródło podstawowe, pracujące w zespole z SW-6)
współrzędne geograficzne dł: 23°10'00" E, szer.: 53°08'56" N
głębokość 129 m
wydajność eksploatacyjna $Q_e = 75 \text{ m}^3/\text{h}$
4. Studnia SW-6 (źródło podstawowe, pracujące w zespole z SW-5)
współrzędne geograficzne dł.: 23°09'50" E, szer.: 53°08' 44" N
głębokość 118 m
wydajność eksploatacyjna $Q_e = 75 \text{ m}^3/\text{h}$

Z trzech studni SW-4, SW-5 i SW-6 maksymalnie jednocześnie mogą pracować dwie studnie, a trzecia jest w rezerwie. O ilości pracujących studni decyduje wielkość aktualnego poboru wody technologicznej.

Zdecydowana większość wody pobieranej przy pomocy pomp z własnych ujęć tłoczona jest do stacji uzdatniania wody SUW-2, w której następuje jej właściwe uzdatnianie do potrzeby bloków energetycznych, do uzupełniania strat w obiegach wodno-parowych, uzupełniania strat w sieci ciepłej oraz strat w obiegu wody chłodniczej. Proces uzdatniania polega na dekarbonizacji wody wapnem z jednoczesną koagulacją i flokulacją, filtrowaniu, dekarbonizacji, desorpcji CO_2 i deanionizacji. Pozostała część wody z ujęć własnych kierowana jest do stacji uzdatniania SUW-1, w której znajduje się instalacja zagospodarowania odsolin z układu chłodni wentylatorowej.

Do pomiaru ilości wody pobieranej z własnych ujęć służą zainstalowane wodomierze śrubowe $\phi 80$, $\phi 100$.

Dozwolony pobór wód podziemnych z ujęć własnych nie będzie przekraczać:

$$Q_{h\max} = 150 \text{ m}^3/\text{h} \text{ i } Q_{d\max} = 3300 \text{ m}^3/\text{d}.$$

IV. Rozdział IV otrzymuje brzmienie:

IV. Warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii.

1. Wprowadzanie pyłów i gazów do powietrza.

1.1. Źródła emisji zanieczyszczeń do powietrza

a) źródła podstawowe:

Typ kotła			WP-70	OFB-105	OP-140	OP-230	OP-230
Nr w ECB			K4	K5	K6	K7	K8
Wydajność źródła	t pary/h		–	105	105	230	230
	MW		81,5	75	75	165	165
Moc cieplna źródła	MW _t		97,0	86,7	86,7	185,4	185,4
Maksymalne zużycie opału	Mg/h	14,231		biomasa	biomasa	27,1927	27,1927
				29	29		
Ilość	rzeczywista	m ³ /h	256 904	263 864	263 864	413 325	413 325
spalin	6% O ₂ suchych spalin	Nm ³ /h	126 398	155 942	155 942	241 521	241 521

b) źródła emisji z procesów pomocniczych:

- agregat prądotwórczy – wyposażony w generator typ QAS228 oraz silnik typu Detroit Diesel o wydajności znamionowej 174 kW,
  - zespół urządzeń do magazynowania popiołu – zbiornik retencyjny popiołu ze spalania węgla (ZP-1) oraz zbiornik retencyjny popiołu ze spalania biomasy (ZP-2). Zbiornik ZP-1 wykonany jest w konstrukcji stalowej i żelbetowej o wysokości całkowitej równej 34,70 m. Zasobniki górny i dolny wykonano na poziomach 14,0 m i 31,0 m. Zasobnik górny popiołu o objętości 365 m³ jest walcem o średnicy 10,40 m i wysokości 2,50 m przykrytym stożkową powłoką dachową od dołu zakończonym lejem stożkowym. Zasobnik dolny popiołu o objętości 910 m³ jest walcem o średnicy 10,00 m i wysokości 10,00 m przykrytym stropem stalowym. Lej zbiornika skonstruowano w kształcie stożka.
- Zbiornik ZP-2, usytuowany obok zbiornika ZP-1, składa się z: zbiornika retencyjnego o średnicy 8 m i objętości całkowitej 470 m³, zaś użytecznej $V_u = 370 \text{ m}^3$, pomieszczenia zlokalizowanego poniżej zbiornika na poz. +6,0 m o wys. 3,2 m, obudowy urządzeń odpylających zlokalizowanych nad zbiornikiem na poz. +24,0 m. Zbiornik został zaprojektowany jako powłoka stalowa walcowa o średnicy 8 m i wysokości 7,5 m (od poz. +16,5 m do +24,0 m), część dolna stożkowa z wysypem na rzędnej +11,0 m. Na zbiorniku zlokalizowano budynek urządzeń odpylających. Całkowita wysokość konstrukcyjna budynku łącznie z pomieszczeniem urządzeń odpylających wynosi około $H = 30,0 \text{ m}$. Zbiornik pracuje w pełnej automatyce. Nowy zbiornik retencyjny jest rozładowywany „na sucho” poprzez rękaw załadowniczy do cemento-samochodów albo w stanie nawilżonym przy pomocy przenośnika ślimakowego,
- zbiornik magazynowy wapna.

1.2. Miejsca wprowadzania zanieczyszczeń do powietrza

a) z procesów podstawowych:

Emitor	Wysokość	Średnica	Kocioł	Temperatura spalin	Prędkość wylotowa spalin	Czas pracy	Urządzenia ochrony atmosfery
	[m]	[m]		[K]	[m/s]	[h]	
E2 żelbetowy	120	4,10	WP-70 Nr 4	421	7,7	302	Elektrofiltr K4 $\eta = 97,32 \%$
			OP-140 Nr 6 Biomasa		13,8	7 800	Elektrofiltr K6 $\eta = 99,81 \%$ Instalacja redukcji NO _x
			OP-230 Nr 7		8,8	2654	Elektrofiltr K7 $\eta = 99,13 \%$ Palniki niskoemisyjne
E3 trójprowadowy	120	2,2	OP-230 Nr 8	421	30,6	3 427	Elektrofiltr K8 $\eta = 99,33 \%$ Palniki niskoemisyjne
		2,6	OFB-105 Nr 5 Biomasa	396	13,8	7800	Elektrofiltr K5 $\eta = 99,73 \%$ Instalacja redukcji NO _x
		2,2	-	-	-	-	-

b) z procesów pomocniczych:

Emitor	Wysokość [m]	Średnica [m]	Źródło	Urządzenia ochrony atmosfery
AP-1	2	0,13	Agregat prądotwórczy	-
ZP-1	38,3	0,323	Zbiornik retencyjny popiołu	Filtr tkaninowy
ZP-1	24	0,3	Zbiornik retencyjny popiołu ze spalania biomasy	Filtr tkaninowy
ZW-1	14,4	0,65	Zbiornik wapna	Filtr tkaninowy

1.3. Rodzaje i ilości substancji dopuszczonych do wprowadzania do powietrza

a) ze spalania paliw w poszczególnych źródłach:

Substancja zanieczyszczająca	WP-70 K4	OFB-105 K5	OP-140 K6	OP-230 K7	OP-230 K8
	w mg/m ³ suchych gazów odlotowych w warunkach normalnych (temperatura 273 K, ciśnienie 101,3 kPa) przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych.				
Tlenki azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu	600	400	400	600	500
Dwutlenek siarki	1558	800	800	1500	754
Pył	350	100	100	100	100

b) z poszczególnych emitorów, którymi do powietrza wprowadzane są substancje zanieczyszczające:

Emitor E2

Źródła pracujące w tym samym czasie	Tlenki azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu	Dwutlenek siarki	Pył
	w mg/m ³ suchych gazów odlotowych w warunkach normalnych (temperatura 273 K, ciśnienie 101,3 kPa) przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych.		
K4+K6+K7	540	1306	160
K6+K7	522	1225	100
K6	400	800	100

Emitor E3

Źródła pracujące w tym samym czasie	Tlenki azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu	Dwutlenek siarki	Pył
	w mg/m ³ suchych gazów odlotowych w warunkach normalnych (temperatura 273 K, ciśnienie 101,3 kPa) przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych.		
K5 + K8	460	772	100

W przypadku wystąpienia innej konfiguracji pracy kotłów, stężenie substancji w gazach odlotowych odprowadzanych ze źródeł do powietrza wspólnymi emitorami Nr 2 lub Nr 3, ważne względem natężenia przepływu objętości gazów odlotowych, nie może przekroczyć średniej obliczonej ze standardów emisyjnych określonych dla poszczególnych źródeł pracujących w tym samym czasie, ważonej względem nominalnego natężenia przepływu objętości gazów odlotowych z tych źródeł.

Emitor AP-1

Substancja zanieczyszczająca	Emisja dopuszczalna
	[kg/h]
Pył	0,043
Dwutlenek siarki	0,0041
Tlenki azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu	0,215

Emitor ZP-1

Substancja zanieczyszczająca	Emisja dopuszczalna
	[kg/h]
Pył	0,129

Emitor ZP-2

Substancja zanieczyszczająca	Emisja dopuszczalna
	[kg/h]
Pył	0,054

Emitor ZW-1

Substancja zanieczyszczająca	Emisja dopuszczalna
	[kg/h]
Pył	0,104

c) z jednostki organizacyjnej:

Substancja zanieczyszczająca	Emisja dopuszczalna
	[Mg/rok]
Tlenki azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu	1 999
Dwutlenek siarki	4 046
Pył	461

2. Emisja hałasu.**2.1. Główne źródła hałasu:**

Lp.	Urządzenie (instalacja)	Rodzaj źródła hałasu	Identyfikacja wysokości	Czas pracy	
				Pora dnia	Pora nocy
1	Budynek główny EC (kotłownia + maszynownia)	Budynek	h = 40 m	16	8
2	Sprężarkownia	Budynek	h = 3.5 m	16	8
3	Stacja odwróconej osmozy	Budynek	h = 4 m	16	8
4	Stacja uzdatniania wody	Budynek	h = 6 m	16	8
5	Pompownia wody powrotnej	Budynek	h = 7 m	16	8
6	Wywrotnica wagonów	Budynek	h = 5 m	16	-
7	Pompownia wody z akumulatora ciepła	Budynek	h = 8 m	16	8
8	Budynek separacji zrzębki leśnej	Budynek	h = 15 m	16	-
9	Magazyn pośredni zrzębki leśnej	Budynek	h = 7 m	16	-
10	Budynek rozładunku zrzębki leśnej	Budynek	h = 10 m	16	-
11	Budynek separacji nr 2 wierzby	Budynek	h = 7 m	16	-
12	Budynek rozładunku 2A	Budynek	h = 7 m	16	-
13	Budynek rozładunku 2B	Budynek	h = 10 m	16	-
14	Budynek separacji i rozładunku biomasy dla kotła K5	Budynek	h = 11 m	16	8
15	Wentylatory spalin	Punktowe	h ₀ = 3 m	16	8
16	Czerpnie sprężarkowni	Punktowe	h ₀ = 2.5 m	16	8
17	Czerpnie dachowe sprężarek	Punktowe	h ₀ = 4 m	16	8
18	Transformatory blokowe (4 sztuki)	Punktowe	h ₀ = 0 m	16	8
19	Czerpnie wentylatorów podmuchu	Punktowe	h ₀ = 14-18 m	16	8

20	Chłodnia wody ruchowej - wentylatory	Punktowe	$h_0 = 10.5 \text{ m}$	16	8
21	Chłodnia wody ruchowej - okno wlotowe	Powierzchniowe	$h = 2 \text{ m}$	16	8
22	Chłodnia wentylatorowa mokra - wentylatory	Punktowe	$h_0 = 9 \text{ m}$	16	8
23	Chłodnia wentylatorowa mokra - okno wlotowe	Powierzchniowe	$h = 6 \text{ m}$	16	8
24	Praca spychacza na placu węglowym	Punktowe	$h_0 = 12.8 \text{ m}$	6	-
25	Praca zwałowarki na placu węglowym	Punktowe	$h_0 = 4 \text{ m}$	6	
26	Ładowarka	Punktowe	$h_0 = 0 \text{ m}$	16	8
27	Otwór podawczy rębaka	Punktowe	$h_0 = 1 \text{ m}$	16	8
28	Wentylator recyrkulacji kotła K6	Punktowe	$h_0 = 3 \text{ m}$	16	8
29	Urządzenia odpylające Instalacji podawania biomasy do kotła K5	Punktowe	$h_0 = 11 \text{ m}$	16	8
30	Urządzenia wentylacyjne Instalacji podawania biomasy do kotła K6	Punktowe	$h_0 = 7 - 16 \text{ m}$	16	8
31	Podajnik biomasy z Instalacji podawania biomasy do zbiornika przykotłowego kotła K6 (źródło liniowe)	Liniowe	$h_0 = 5 - 15 \text{ m}$	16	8
32	Przejazdy samochodów z biomasą	Liniowe	$h_0 = 0 \text{ m}$	16	-
33	Przejazdy pociągów z węglem	Liniowe	$h_0 = 0 \text{ m}$	16	-

2.2. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku

Równoważny poziom hałasu przenikającego do środowiska, powodowany funkcjonowaniem urządzeń Elektrociepłowni Białystok S.A., na terenach najbliższej zabudowy mieszkaniowej, nie może przekroczyć poniższych wskaźników hałasu:

- $L_{Aeq D}$ 55 dB (w porze dziennej godz. 6⁰⁰ – 22⁰⁰)
- $L_{Aeq N}$ 45 dB (w porze nocnej godz. 22⁰⁰ – 6⁰⁰)

3. Wytwarzanie, zbieranie i odzysk odpadów.

3.1. Rodzaje i ilości odpadów dopuszczonych do wytwarzania w ciągu roku

a) Odpady niebezpieczne

Lp.	Nazwa odpadu	Kod odpadu	Ilość odpadu [Mg/rok]
1.	Odpady zawierające rtęć	06 04 04*	0,02
2.	Odpady farb i lakierów zawierających rozpuszczalniki organiczne lub inne substancje niebezpieczne	08 01 11*	0,2
3.	Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków zawierające substancje niebezpieczne	10 01 20*	5
4.	Mineralne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe niezawierające związków chlorowcoorganicznych	13 02 05*	30
5.	Odpady stałe z piaskowników i z odwadniania olejów w separatorach	13 05 01*	2
6.	Szlamy z odwadniania olejów w separatorach	13 05 02*	15
7.	Oleje z odwadniania olejów w separatorach	13 05 06*	20
8.	Benzyna	13 07 02*	0,4
9.	Inne rozpuszczalniki i mieszaniny rozpuszczalników	14 06 03*	0,2
10.	Opakowania zawierające pozostałości substancji niebezpiecznych lub nimi zanieczyszczone	15 01 10*	0,5
11.	Sorbenty, materiały filtracyjne (w tym filtry olejowe nie ujęte w innych grupach), tkaniny do wycierania i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi (np. PCB)	15 02 02*	2

12.	Zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12	16 02 13*	94
13.	Niebezpieczne elementy lub części składowe usunięte z zużytych urządzeń	16 02 15*	3
14.	Zużyte nieorganiczne chemikalia zawierające substancje niebezpieczne (np. przeterminowane odczynniki chemiczne)	16 05 07*	0,2
15.	Zużyte organiczne chemikalia zawierające substancje niebezpieczne (np. przeterminowane odczynniki chemiczne)	16 05 08*	0,08
16.	Baterie i akumulatory ołowiowe	16 06 01*	0,5
17.	Baterie i akumulatory niklowo – kadmowe	16 06 02*	0,3
18.	Tłuszcze i mieszaniny olejów z separacji olej/woda, inne niż wymienione w 19 08 09	19 08 10*	2

b) Odpady inne niż niebezpieczne

Lp.	Nazwa odpadu	Kod odpadu	Ilość odpadu [Mg/rok]
1.	Odpady farb i lakierów inne niż wymienione w 08 01 11	08 01 12	0,20
2.	Żużle i popioły paleniskowe i pyły z kotłów	10 01 01	10 500
3.	Popioły lotne z węgla	10 01 02	62 500
4.	Popioły lotne z torfu i drewna nie poddanego obróbce chemicznej	10 01 03	13 000
5.	Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 10 01 20	10 01 21	20
6.	Piaski ze złóż fluidalnych (z wyłączeniem 10 01 82)	10 01 24	7 000
7.	Odpady z przechowania i przygotowania paliw dla opalanych węglem elektrowni	10 01 25	30
8.	Opakowania z tworzyw sztucznych	15 01 02	6
9.	Opakowania wielomateriałowe	15 01 05	0,2
10.	Zmieszane odpady opakowaniowe	15 01 06	2
11.	Opakowania ze szkła	15 01 07	0,5
12.	Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania i ubrania ochronne inne niż wymienione w 15 02 02	15 02 03	0,15
13.	Zużyte opony	16 01 03	0,1
14.	Zużyte urządzenia inne niż w 16 02 09 do 16 02 13	16 02 14	6
15.	Elementy usunięte z zużytych urządzeń inne niż wymienione w 16 02 15	16 02 16	5
16.	Zużyte chemikalia inne niż wymienione w 16 05 06, 16 05 07 lub 16 08 08	16 05 09	0,5
17.	Baterie alkaliczne (z wyłączeniem 16 06 03)	16 06 04	0,02
18.	Inne baterie i akumulatory	16 06 05	0,2
19.	Odpady betonu oraz gruz betonowy z rozbiórek i remontów	17 01 01	80
20.	Zmieszane odpady z betonu, gruzu ceglanego, odpadowych materiałów ceramicznych i elementów wyposażenia inne niż wymienione w 17 01 06	17 01 07	10
21.	Szkło	17 02 02	0,5
22.	Tworzywa sztuczne	17 02 03	2
23.	Miedź, brąz, mosiądz	17 04 01	5
24.	Aluminium	17 04 02	5
25.	Ołów	17 04 03	5
26.	Cynk	17 04 04	5
27.	Żelazo i stal	17 04 05	1800
28.	Cyna	17 04 06	5

29.	Mieszaniny metali	17 04 07	300
30.	Kable inne niż wymienione w 17 04 10	17 04 11	15
31.	Szlamy z fizykochemicznej przeróbki odpadów inne niż wymienione w 19 02 05	19 02 06	20
32.	Odpady zestalone inne niż wymienione w 19 03 06	19 03 07	7 000
33.	Zawartość piaskowników	19 08 02	35
34.	Osady z klarowania wody	19 09 02	5
35.	Osady z dekarbonizacji wody	19 09 03	6 000
36.	Nasycone lub zużyte żywice jonowymienne	19 09 05	5
37.	Roztwory i szlamy z regeneracji wymienników jonitowych	19 09 06	90 000
38.	Inne nie wymienione odpady	19 09 99	10

3.2. Magazynowanie odpadów:

- a) poszczególne rodzaje wytwarzanych odpadów magazynowane będą selektywnie na terenie Elektrociepłowni Białystok S.A. w wydzielonych i oznakowanych miejscach, niedostępnych dla osób nieupoważnionych,
- b) odpady niebezpieczne magazynowane będą w pojemnikach wykonanych z materiałów odpornych na działanie substancji zawartych w tych odpadach,
- c) pojemniki z odpadami niebezpiecznymi przechowywane będą w miejscach utwardzonych, zabezpieczonych przed zanieczyszczeniami gruntu i opadami atmosferycznymi, wyposażonych w urządzenia lub środki do zbierania ewentualnych wycieków tych odpadów,
- d) odpady mogą być magazynowane:
  - przez okres do 3 lat, w przypadku partii odpadów przeznaczonych do odzysku lub unieszkodliwiania, za wyjątkiem składowania, gdy konieczność ich magazynowania wynika z procesów technologicznych lub organizacyjnych,
  - przez okres do 1 roku, w przypadku partii odpadów przeznaczonych do składowania, gdy ich magazynowanie odbywa się w celu zebrania odpowiedniej ilości odpadów do transportu.

3.3. Sposoby gospodarowania wytwarzanymi odpadami:

- a) wszystkie wytworzone na terenie Elektrociepłowni Białystok S.A. odpady przekazywane będą do odzysku lub unieszkodliwienia firmom posiadającym wymagane prawem zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie odzysku i/lub unieszkodliwiania odpadów;
- b) transport odpadów do miejsc ich odzysku lub unieszkodliwienia prowadzony będzie przez firmy uprawnione do prowadzenia działalności w zakresie transportu odpadów.

3.4 Rodzaje i ilości odpadów dopuszczonych do zbierania w ciągu roku:

Lp.	Nazwa odpadu	Kod odpadu	Ilość odpadu [Mg/rok]
1.	Odpadowa masa roślinna	02 01 03	590 000
2.	Odpady z gospodarki leśnej	02 01 07	
3.	Odpady z upraw hydroponicznych	02 01 83	
4.	Szlamy z mycia, oczyszczania, obierania, odwirowywania i oddzielania surowców	02 03 01	
5.	Odpady poekstrakcyjne	02 03 03	

6.	Surowce i produkty nienadające się do spożycia i przetwórstwa	02 03 04	
7.	Wytłoki, osady i inne odpady z przetwórstwa produktów roślinnych (z wyłączeniem 02 03 81)	02 03 80	
8.	Odpady z produkcji pasz roślinnych	02 03 81	
9.	Odpady tytoniowe	02 03 82	
10.	Wysłodki	02 04 80	
11.	Surowce i produkty nieprzydatne do spożycia i przetwórstwa	02 06 01	
12.	Nieprzydatne do wykorzystania tłuszcze spożywcze	02 06 80	
13.	Odpady z destylacji spirytualiów	02 07 02	
14.	Surowce i produkty nieprzydatne do spożycia i przetwórstwa	02 07 04	
15.	Wytłoki, osady moszczowe i pofermentacyjne, wywary	02 07 80	
16.	Odpady kory i korka	03 01 01	
17.	Trociny, wióry, ścinki, drewno, płyta wiórowa i fornir inne niż wymienione w 03 01 04	03 01 05	
18.	Odpady z kory i drewna	03 03 01	
19.	Mechanicznie wydzielone odrzuty z przeróbki makulatury i tektury	03 03 07	
20.	Odpady z sortowania papieru i tektury przeznaczone do recyklingu	03 03 08	
21.	Opakowania z drewna	15 01 03	
22.	Drewno*	17 02 01	
23.	Drewno inne niż wymienione w 19 12 06 *	19 12 07	
24.	Drewno inne niż wymienione w 20 01 37 *	20 01 38	
25.	Odpady ulegające biodegradacji	20 02 01	
26.	Odpady z targowisk	20 03 02	

3.5. Rodzaje i ilości odpadów dopuszczonych do odzysku w ciągu roku:

Lp.	Nazwa odpadu	Kod odpadu	Ilość odpadu [Mg/rok]
1.	Osady z dekarbonizacji wody – odzysk w procesie R14	19 09 03	2 000
Biomasa odpadowa – odzysk w procesie R1:			
2.	Odpadowa masa roślinna	02 01 03	590 000
3.	Odpady z gospodarki leśnej	02 01 07	
4.	Odpady z upraw hydroponicznych	02 01 83	
5.	Szlamy z mycia, oczyszczania, obierania, odwirowywania i oddzielania surowców	02 03 01	
6.	Odpady poekstrakcyjne	02 03 03	
7.	Surowce i produkty nienadające się do spożycia i przetwórstwa	02 03 04	
8.	Wytłoki, osady i inne odpady z przetwórstwa produktów roślinnych (z wyłączeniem 02 03 81)	02 03 80	
9.	Odpady z produkcji pasz roślinnych	02 03 81	
10.	Odpady tytoniowe	02 03 82	
11.	Wysłodki	02 04 80	
12.	Surowce i produkty nieprzydatne do spożycia i przetwórstwa	02 06 01	
13.	Nieprzydatne do wykorzystania tłuszcze spożywcze	02 06 80	
14.	Odpady z destylacji spirytualiów	02 07 02	
15.	Surowce i produkty nieprzydatne do spożycia i przetwórstwa	02 07 04	
16.	Wytłoki, osady moszczowe i pofermentacyjne, wywary	02 07 80	
17.	Odpady kory i korka	03 01 01	
18.	Trociny, wióry, ścinki, drewno, płyta wiórowa i fornir inne niż wymienione w 03 01 04	03 01 05	

19.	Odpady z kory i drewna	03 03 01
20.	Mechanicznie wydzielone odrzuty z przeróbki makulatury i tektury	03 03 07
21.	Odpady z sortowania papieru i tektury przeznaczone do recyklingu	03 03 08
22.	Opakowania z drewna	15 01 03
23.	Drewno*	17 02 01
24.	Drewno inne niż wymienione w 19 12 06 *	19 12 07
25.	Drewno inne niż wymienione w 20 01 37 *	20 01 38
26.	Odpady ulegające biodegradacji	20 02 01
27.	Odpady z targowisk	20 03 02

3.6. Odzysk odpadów:

Osady z dekarbonizacji wody odzyskiwane będą w procesie R14 jako sorbent do odsiarczania spalin w kotłach opalanych węglem lub przekazywane kolejnym posiadaczom do unieszkodliwiania w procesie D5 poprzez składowanie lub wykorzystywane w inny sposób zgodny z przepisami *ustawy o odpadach*.

Biomasa odpadowa odzyskiwana będzie w procesie R1 jako paliwo spalane w kotłach fluidalnych biomasowych OFB–105 Nr 5 i OP–140 Nr 6 z odzyskiem energii cieplnej.

V. Rozdział V otrzymuje brzmienie:

V. Eksploatacja instalacji w warunkach odbiegających od normalnych.

1. Rozruch kotłów.

Łączny czas rozruchu kotłów wynosi ok. 600 godzin rocznie. Proces rozruchu prowadzony jest za pomocą oleju opałowego, którego zużycie roczne wynosi ok. 800 Mg.

W przypadku rozruchu i wyłączenia miejsca wprowadzania do powietrza substancji są analogiczne jak warunkach normalnej pracy instalacji.

2. Przerwy w zasilaniu energią elektryczną.

Podczas przerw w dostawie energii elektrycznej uruchamiany jest agregat prądotwórczy, o następujących parametrach jednostkowych:

moc znamionowa	174 kW
rodzaj paliwa	olej napędowy
zużycie oleju	0,043 m ³ /h
czas pracy	12 h/rok

W ramach normalnej eksploatacji urządzenie jest uruchamiane na kilka minut (ok. 5 min.) raz w miesiącu. Wówczas pracuje przy obciążeniu zerowym. Podczas pracy agregatu prądotwórczego emisja zanieczyszczeń następuje emitorem AP–1.

3. Awaria elektrofiltrów.

Awaria elektrofiltrów powoduje krótkotrwały, lecz około stukrotny wzrost emisji pyłu w powietrzu. Praca kotłów bez odpylania spowodowałaby przekroczenia norm stężeń pyłu w środowisku w rejonie oddziaływania Elektrociepłowni Białystok S.A. W sytuacji awaryjnej prowadzący instalację zobowiązany jest zapewnić niezwłocznie ograniczenie lub wstrzymanie pracy kotła oraz poinformować o zakłóceniach Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska i Marszałka Województwa Podlaskiego.

4. Czyszczenie kotłów i rurociągów za pomocą pary wodnej.

Remont części ciśnieniowej kotła wymaga przeprowadzenia procesu „dmuchania kotła”, czyli czyszczenia powierzchni wewnętrznej orurowania kotła za pomocą pary wodnej. Zapobiega to osadzeniu się zanieczyszczeń powstałych w trakcie prac remontowych układu parowego na łopatkach turbiny i pozwoli na uniknięcie ich uszkodzeń. Ilość dmuchań przeprowadzonych w ramach jednego czyszczenia zależy od przebiegu procesu oraz

zanieczyszczenia układu. Maksymalny łączny czas czyszczenia wynosi 20 h/rok. W czasie czyszczenia w porze dziennej możliwe są krótkotrwałe przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu.

VI. Rozdział VI otrzymuje brzmienie:

VI. Sposoby zapobiegania występowaniu i ograniczania skutków awarii.

Potencjalnym zagrożeniem dla zdrowia ludzi oraz środowiska naturalnego w zakresie gospodarki ściekowej może być przedostanie się do systemu kanalizacyjnego lub wód gruntowych substancji niebezpiecznych. Dlatego każdy pracownik Elektrociepłowni Białystok S.A lub innej firmy prowadzącej działalność na administrowanym przez nią terenie, ma obowiązek natychmiastowego zgłoszenia zauważonej sytuacji awaryjnej do służb ruchowych (Dyżurnego Inżyniera Ruchu).

Aby takim sytuacjom zapobiec, a w razie wystąpienia zminimalizować ich negatywne skutki, Elektrociepłownia Białystok S.A. wprowadziła odpowiednie zasady postępowania. Całokształt zagadnień związanych z awariami środowiskowymi, w tym również z gospodarką ściekową opisują 3 procedury Procesu 11 – Gotowość i reagowanie na wypadek awarii środowiskowych.

Dodatkowo sytuacje awaryjne związane z wyciekiem substancji chemicznych opisane są w instrukcji dotyczącej postępowania w przypadkach awaryjnych w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, istniejącej w ramach wdrożonego zintegrowanego systemu zarządzania SZJŚiBP.

VII. Rozdział VII otrzymuje brzmienie:

VII. Zobowiązuje się Elektrociepłownię Białystok S.A. do:

1. Prowadzenia pomiarów wydajności studni i poziomu zwierciadła wody raz do roku, w tym samym miesiącu każdego roku.
2. Przeprowadzania rozładunku substancji niebezpiecznych tylko i wyłącznie w miejscach do tego przeznaczonych i odpowiednio przygotowanych.
3. Utrzymywania w należytym stanie zabezpieczeń przy zbiornikach i innych miejscach magazynowania substancji niebezpiecznych.
4. Prowadzenia ścisłej ewidencji i nadzoru nad wykorzystaniem substancji niebezpiecznych na terenie Elektrociepłowni Białystok S.A.
5. Ustalenia i rygorystycznego przestrzegania zasad postępowania z każdą z substancji niebezpiecznych wprowadzanych do obrotu na terenie Elektrociepłowni Białystok S.A.
6. Wyznaczenia grupy osób uprawnionych do obrotu substancjami niebezpiecznymi na terenie Elektrociepłowni Białystok S.A.
7. Corocznej analizy możliwości wyeliminowania poszczególnych substancji niebezpiecznych poprzez zmiany technologiczne lub poprzez zastępowanie ich mniej szkodliwymi substytutami.
8. Przedkładania Marszałkowi Województwa Podlaskiego ewidencji czasu pracy instalacji w warunkach określonych w rozdziale VI niniejszej decyzji w okresach rocznych, w terminie do dnia 31 stycznia następnego roku.
9. Sporządzania i przedstawiania Marszałkowi Województwa Podlaskiego rocznych ewidencji czasu pracy kotła WP-70 Nr 4, w terminie do 31 stycznia każdego roku za rok poprzedni, do czasu zakończenia eksploatacji tego kotła.

IX. Rozdział IX otrzymuje brzmienie:

IX. Monitorowanie środowiska.

1. Monitoring ilości ujmowanej wody.

Monitoring ilości ujmowanej wody realizowany jest poprzez systematyczne odczyty wskazań wodomierzy (przynajmniej raz w tygodniu) oraz zapisy ilości pobieranej wody.

2. Monitoring emisji zanieczyszczeń do powietrza.

Na emitorach E2 i E3 na każdym ciągu spalin jest zainstalowana aparatura kontrolno-pomiarowa do pomiarów ciągłych emisji zanieczyszczeń pyłowo-gazowych.

3. Monitoring hałasu.

Należy prowadzić okresowe pomiary hałasu w środowisku w porze dziennej i w porze nocnej. Ustala się następujące punkty badań monitoringowych:

1. w rejonie zabudowy mieszkaniowej przy ul. Przytorowej,
2. w rejonie zabudowy mieszkaniowej przy ul. Poleskiej 13 i 15,
3. w rejonie hotelu pracowniczego „Budowlani” przy ul. 1 Armii Wojska Polskiego 7,
4. w rejonie budynku mieszkalnego przy ul. Gen. Władysława Andersa 34.

X. Pozostałe warunki określone w decyzji Wojewody Podlaskiego znak: ŚR.I.RM.66141/9/05/06 z dnia 30 czerwca 2006 r. pozostawiam bez zmian.

U Z A S A D N I E N I E

Elektrociepłownia Białystok S.A. pismem z dnia 26 września 2012 r., zwróciła się do Marszałka Województwa Podlaskiego z wnioskiem o zmianę decyzji Wojewody Podlaskiego z dnia 30 czerwca 2006 r. (znak: ŚR.I.RM.66141/9/05/06) – pozwolenia zintegrowanego wydanego na eksploatację instalacji energetycznego spalania paliw o mocy nominalnej ponad 50 MW_t wraz z urządzeniami pomocniczymi, zmienioną decyzją Marszałka Województwa Podlaskiego z dnia 8 grudnia 2011 r. (znak: DIS-V.7222.1.21.2011).

Konieczność dokonania przedmiotowej zmiany wynika z realizacji na terenie Elektrociepłowni nowych inwestycji tj.: konwersja kotła pyłowego OP-140 Nr 6 na kocioł fluidalny BFB wraz z rozbudową zewnętrznej gospodarki biomasą (nowe instalacje odbioru, przetwarzania, magazynowania i podawania biomasy do kotła oraz powiązania nowych instalacji z układami istniejącymi) oraz wykonanie instalacji redukcji tlenków azotu dla kotłów OFB-105 Nr 5 i OP-140 Nr 6.

Po rozpatrzeniu wniosku Marszałek Województwa Podlaskiego stwierdził, iż zasługuje on w powyższym zakresie na uwzględnienie.

Zmiana warunków decyzji przyczyni się do ograniczenia negatywnego oddziaływania instalacji na środowisko. Parametry spalanej biomasy w kotle OP-140 Nr 6 (niska zawartość popiołu i siarki w paliwie) jak również zastosowana instalacja do redukcji NO_x (selektywna niekatalityczna metoda redukcji NO_x-SNCR) w pełni pozwalają dotrzymać standardy emisyjne określone w *rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu* (Dz. U. z 2010 r. Nr 16, poz. 12). Zwiększona ilość spalanego paliwa biomasowego przy jednoczesnym zmniejszeniu ilości spalanego węgla pozwoli na zmniejszenie rocznej emisji zanieczyszczeń do powietrza.

W dniu 25 października 2012 r., zgodnie z art. 10 § 1 *ustawy Kodeks postępowania administracyjnego*, Marszałek Województwa Podlaskiego zawiadomił stronę o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów. W wyznaczonym terminie Wnioskodawca przedłożył pismo z prośbą o uchylenie wcześniej wydanej przez Marszałka Województwa Podlaskiego decyzji z dnia 8 grudnia 2011 r. (znak: DIS-V.7222.1.21.2011) i uwzględnienie danych w niej zawartych w niniejszej decyzji w celu ujednolicenia zapisów w wydanym pozwoleniu zintegrowanym na eksploatację instalacji IPPC.

Zmianę pozwolenia zintegrowanego dokonano w trybie art. 155 kpa, gdyż nie wynika ona z istotnej zmiany instalacji i nie wymaga przeprowadzenia postępowania z udziałem społeczeństwa.

W zaistniałym stanie faktycznym i prawnym należało orzec jak w sentencji.

POUCZENIE

Przypomina się o obowiązku:

1. Prowadzenia ciągłych pomiarów emisji do powietrza. Zakres oraz metodyki referencyjne wykonania pomiarów zostały określone w *rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 4 listopada 2008 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody* (Dz. U. Nr 206, poz. 1291).
2. Prowadzenia okresowych pomiarów hałasu w środowisku. Zakres oraz metodyki referencyjne, a także częstotliwość prowadzenia tych pomiarów zostały określone w ww. rozporządzeniu.
3. Przekazywania wyników pomiarów określonych w pkt 1 i 2 Marszałkowi Województwa Podlaskiego oraz Podlaskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w zakresie, sposobie i terminach określonych w *rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie rodzajów wyników pomiarów prowadzonych w związku z eksploatacją instalacji lub urządzenia i innych danych oraz terminów i sposobów ich prezentacji* (Dz. U. Nr 215, poz. 1366).
4. Ewidencjonowania i przechowywania wyników przeprowadzonych pomiarów przez okres 5 lat od zakończenia roku kalendarzowego, którego dotyczą.
5. Prowadzenia ilościowej i jakościowej ewidencji określonej w art. 287 ust. 1 *ustawy Prawo ochrony środowiska*.
6. Przedkładania Marszałkowi Województwa Podlaskiego i Podlaskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska wykazu zawierającego informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz wysokości należnych opłat zgodnie z *Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 15 grudnia 2005 r. w sprawie wzorów wykazów zawierających informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat i sposobu przedstawiania tych informacji i danych* (Dz. U. Nr 252, poz. 2128) w terminie do końca miesiąca następującego po upływie każdego półrocza.
7. Prowadzenia ilościowej i jakościowej ewidencji wytworzonych odpadów zgodnie z przyjętym katalogiem odpadów i listą odpadów niebezpiecznych oraz przechowywania dokumentów sporządzonych na potrzeby ewidencji odpadów na terenie zakładu przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym sporządzono te dokumenty.

8. Przedkładania Marszałkowi Województwa Podlaskiego zbiorczego zestawienia danych o rodzajach i ilości odpadów oraz sposobach gospodarowania nimi zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 25 maja 2007 r. w sprawie zakresu informacji oraz wzorów formularzy służących do sporządzania i przekazywania zbiorczych zestawień danych (Dz. U. Nr 101, poz. 686) w terminie do dnia 15 marca za poprzedni rok kalendarzowy.

Pozwolenie na pobór wody nie rodzi praw do nieruchomości i urządzeń wodnych koniecznych do jego realizacji oraz nie narusza prawa własności i uprawnień osób trzecich przysługujących wobec tych nieruchomości i urządzeń.

Pozwolenie może zostać cofnięte lub ograniczone bez odszkodowania w przypadkach, gdy nastąpią zmiany w najlepszych dostępnych technikach, pozwalające na znaczne obniżenie emisji bez powodowania nadmiernych kosztów lub gdy wynikać to będzie z potrzeby dostosowania warunków eksploatacji instalacji do zmian przepisów dotyczących ochrony środowiska.

Wniosek o zmianę pozwolenia oraz niniejsza decyzja zostaną włączone do publicznie dostępnego wykazu danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie na podstawie art. 21 ust. 2 pkt 23 lit. k ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 ze zm.).

Od niniejszej decyzji służy Stronom, z mocy art. 377a ustawy Prawo ochrony środowiska, prawo wniesienia odwołania do Ministra Środowiska w Warszawie za pośrednictwem Marszałka Województwa Podlaskiego w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania.

Zgodnie z pkt 46 części III załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 225, poz. 1635 ze zm.) za wydanie niniejszej decyzji uiszczono opłatę skarbową w wysokości 253 zł, wpłaconą dnia 25 września 2011 r. na konto Urzędu Miejskiego w Białymstoku Wydział Finansów Kredyt Bank S.A. II o/Białystok Nr 26 1240 5211 1111 0010 3553 3132.

Z up. MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA

Katarzyna Zajkowska
Dyrektor Departamentu Infrastruktury
i Ochrony Środowiska

Otrzymują:

1. Elektrociepłownia Białystok S.A.
ul. Andersa 3, 15 – 124 Białystok
2. Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Warszawie
Zarząd Zlewni Narwi w Dębem, 05 – 014 Serock

Do wiadomości:

1. Minister Środowiska
ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa
2. Podlaski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska
ul. Ciołkowskiego 2/3, 15-264 Białystok